

NORGES INDSKRIFTER

MED DE ÆLDRE RUNER.

UDGIVNE

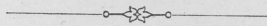
FOR

DET NORSKE HISTORISKE KILDESKRIFTFOND

VED

SOPHUS BUGGE.

I.

CHRISTIANIA.

A. W. BRØGGERS BOGTRYKKERI.

1891—1903.

14. Reistad.

En i væsentlige Dele forandret Tolkning af denne Indskrift meddeles i det følgende i Rettelser til Aarstad S. 541—544.

S. 220. Om Formen ik jfr. Rettelser til Stenstad-Indskriften S. 536.

S. 220 L. 17 f. Ordene »tiade paa Aagedal-Brakteaten af **tēhōde*« stryges; se Rettelser til denne Indskrift i det følgende under Ødemotland S. 551 ff.

S. 222. wraitha. Til **writan* hører ogsaa Præs. Indik. 3. Pers. Ental **writen**, som jeg har læst i Myklebostad-Indskriften B, men som ikke er sikkert; se S. 334 f.

S. 223 L. 7 f. Bemærkningen om Vatn-Stenen stryges, da Verbet **faiu** »(jeg) skriver« her staar til; se S. 360, 362.

S. 223 L. 18 ff. Selv om man forstaar **iuþingar** som et Mandsnavn, hvori **ng** betegner samme Lyd som ellers Runen **ŋ**, saa godtgjør Skrivemaaden med de to Runer **n** og **g** ikke, at Runen **ŋ** paa Reistad-Stenens Tid var opgivet overalt i Norden. At dette ikke var saa, fremgaar deraf, at denne Rune forekommer i Ødemotland-Indskriften (se Rettelser i det følgende S. 547) og sandsynlig endnu paa den gotlandske Martebo-Sten fra omkring Aar 800.

S. 223 L. 28 ff. Om Tørviken B se S. 283—295 og Rettelser og Tilføielser i det følgende.